

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2021. január 21. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt ÉS TÁRSA ellen indított büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék* 2020. február 14. napján kihirdetett *2.B.308/2019/69.* számú ítéletét

megváltoztatja:

I. rendű vádlott cselekményének garázdaság bűntetteként [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés e) pont] is történő minősítését *mellőzi.*

Az I. rendű vádlott szabadságvesztésének tartamát *4 (négy) évre enyhíti*, a Magyarország területéről történő kiutasítást *mellőzi.*

Az elsőfokú eljárásban az elsőfokú ítélet meghozataláig felmerült *1.162.597.- (egymillió-egyszázhatvankettőezer-ötszázkilencvenhét) forint* bűnügyi költségből I. rendű vádlottat *420.057.- (négy száz húsz ezer-ötvenhét) forint* viselésére kötelezi, míg a fennmaradó *742.540.- (hétszáznegyvenkettőezer-ötszáznegyven) forintot* az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helyben hagyja* azzal, hogy az nyilvános tárgyalás alapján került meghozatalra.

Az I. rendű vádlott jelenlegi tartózkodási helye a Büntetés-végrehajtási Intézet.

Az I. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe *beszámítja* a 2020. február 15. napjától 2021. január 21. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt.

Az elsőfokú ítélet kihirdetését követően az elsőfokú eljárásban, illetőleg a másodfokú eljárásban felmerült *503.504.- (ötszázháromezer-ötszáznegy) forint* bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság I. r. vádlottat emberölés büntettének kísérlete [Btk. 160. § (1) bekezdés] és garázdaság büntette [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés e) pontja] miatt 7 év szabadságvesztés büntetésre, valamint Magyarország területéről 5 év kiutasításra ítélte. A kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Rendelkezett az I. r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról és megállapította, hogy az I. r. vádlott legkorábban a kiszabott szabadságvesztés büntetés legalább kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az eljárás során lefoglalt bűnjelek lefoglalását megszüntette, és azokat részben megsemmisíteni rendelte, míg 4 db DVD vonatkozásában elrendelte azok iratokhoz történő csatolását. Kötelezte továbbá az elsőfokú eljárás során felmerült 1.162.597.-Ft bűnügyi költségből 312.045.-Ft bűnügyi költség megfizetésére az I. r. vádlottat, míg megállapította, hogy a fennmaradó 850.552.-Ft bűnügyi költséget az állam viseli.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen I. r. vádlott enyhítés érdekében, míg védője a sértett sérelmére elkövetett cselekmény vonatkozásában eltérő minősítés, az emberölés büntette kísérleteként minősített cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntettének történő minősítése érdekében, továbbá enyhítésért, rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása és a kiutasítás mellőzése végett jelentett be fellebbezést.
- [3] A fellebbviteli főügyészség a bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Indítványozta, hogy az ítélet tábla és sértettek vonatkozásában a vádlott bocsánatkérését, a sértettek megbocsátását, valamint a sérelemdíjra vonatkozó ítéleti megállapításokat tekintse a tényállás részének. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint tévesen állapította meg a törvényszék az I. r. vádlott bűnösségét a garázdaság büntettében, mivel I. r. vádlott cselekménysorozata térben és időben összekapcsolódó, azonos motivációjú részecselekményekből áll össze. Erre figyelemmel az emberölés büntette kísérletét nem a garázdaság büntettétől elkülönülten, hanem azzal egyidejűleg követte el, ebből következően a két bűncselekmény közötti alaki halmazat csak látszólagos. Erre tekintettel a súlyosabb minősítésű emberölés büntettének kísérlete mellett a garázdaság büntettében a vádlott bűnösségét a garázdaság szubszidiárius jellege miatt nem lehet megállapítani.
- [4] Ezzel kapcsolatban észrevételezte a fellebbviteli főügyészség, hogy mivel a garázdaság büntettében a látszólagos alaki halmazatra tekintettel mellőzni kell a bűnösség megállapítását, így a büntetés kiszabása során irányadó középérték az ítéletben meghatározottól eltérően 10 év. Álláspontja szerint a bűnösségi körülmények helyesen kerültek feltüntetésre, azonban az időmúlás az emberölés büntettének kísérlete tárgyi súlyára figyelemmel csak csekély súllyal vehető figyelembe, így nem indokolt a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítése. Kifejtette a fellebbviteli főügyészség, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazott I. r. vádlottal szemben kiutasítást, hiszen az irányadó tényállás szerint az I. r. vádlott nőtlen, gyermektelen, így nem lehet vonatkozásában azt megállapítani, hogy a kiutasítás esetén a családi élet tiszteletben tartásához való joga sérülne. Sérelmezte a fellebbviteli főügyészség, hogy a törvényszék téves számítás alkalmazott a bűnügyi költség viselésével összefüggésben, minthogy a tanúk kihallgatása során eljáró tolmácsok díjával kapcsolatos költségről is akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli, annak ellenére, hogy ezen összegek nem azzal összefüggésben merültek fel, hogy a vádlott nem ismeri a magyar nyelvet.
- [5] Összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélet tábla mellőzze a vádlott bűnösségének megállapítását a garázdaság büntettében, az elsőfokú ítélet meghozataláig felmerült 1.162.597.-Ft-ból 420.057.-Ft megfizetésére kötelezze az I. r. vádlottat, míg állapítsa meg, hogy az állam terhén 742.540.-Ft bűnügyi költség marad. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg, hogy a törvényszék ítéletének meghozatalát követően az elsőfokú ítélet fordításával összefüggésben felmerült 282.414.-Ft bűnügyi költség is az állam terhén marad.

- I. r. vádlott védője fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlan, tekintettel arra, hogy az hiányos, iratellenes, továbbá helytelen tényből tényre való következtetést tartalmaz. Álláspontja szerint iratellenesen állapította meg a törvényszék, hogy a sérülés során alkalmazott erőbehatás közepes erejű volt. Ezzel kapcsolatban kifejtette, hogy bár szakértő valóban ezt véleményezte, azonban úgy nyilatkozott, hogy az alkalmazott erő legfeljebb közepes nagyságú volt, de lehetett annál kisebb is. Álláspontja szerint ebben a körben a vádlottra kedvezőbbet kellett volna a törvényszéknek elfogadnia.
- [7] A védő sérelmezte továbbá, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során figyelmen kívül hagyta sértett azon tárgyaláson tett nyilatkozatát, amely szerint határozottan emlékszik, hogy a szúrás idején I. r. vádlott szeme be volt csukva. Álláspontja szerint ezen körülménnyel a tényállást ki kell egészíteni, és ez alapján az a következtetés vonható le, hogy I. r. vádlott nem tudatosan támadta sértett nyakát. A védő kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság tényből tényre helytelenül következtetett, hiszen figyelmen kívül hagyta azt, hogy I. r. vádlott és folyamatos mozgásban voltak, amely körülményt pedig , valamint tanúvallomása alapján egyértelműen megállapítható. Ezzel összefüggésben sérelmezte, hogy a törvényszék a nyaki sérülés keletkezését nem folyamatában, hanem statikusan vizsgálta. Erre figyelemmel a védő indítványozta a tényállás kiegészítését azzal a körülménnyel, hogy I. r. vádlott és folyamatos mozgásban volt a nyaki sérülés keletkezése közben, és ahogyan arra a szakértők is utaltak rá, a sértett a sérülés elszenvedése előtt a fejét megemelte.
- [8] A védő álláspontja szerint kellő indok és bizonyíték hiányában került a tényállásban rögzítésre az, hogy a kés jól élezett volt, figyelemmel arra, hogy az elkövetés eszköze az eljárás során nem lett lefoglalva. Hivatkozott továbbá arra is, hogy a törvényszék által elfogadott tanú vallomása szerint I. r. vádlott a késsel hadonászott, csapkodott. Ezért mindezekre, valamint arra figyelemmel, hogy I. r. vádlott és között nem volt olyan korábbi konfliktus, amelyből arra lehetne következtetni, hogy az I. r. vádlottnak szándékában állt halálos sérülés okozása, ezért azt lehet megállapítani, hogy az I. r. vádlott szándéka csak súlyos sérülés okozására terjedt ki. Ebben a körben utalt arra is, hogy az I. r. vádlott következetes vallomása szerint is csupán megvágni akarta arcát, így a vádlott tudatos gondatlansága állapítható meg, és a sértett sérelmére elkövetett cselekményét életveszélyt okozó testi sértés büntettként indokolt minősíteni.
- I. r. vádlott védője csatlakozott a fellebbviteli főügyészség által a garázdaság büntetttével kapcsolatban az átiratban kifejtettekhez. Az enyhítés körében a védő arra hivatkozott, hogy az időmúlás nagyobb nyomatékka értékelendő enyhítő körülményként az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időre, valamint arra figyelemmel, hogy I. r. vádlott folyamatosan letartóztatásban van. Álláspontja szerint a vádlotti megbánást is indokolt nyomatékos enyhítő körülményként értékelni, hiszen az I. r. vádlott kimagasló összegű jóvátételt fizetett mindkét sértettnek. Mindezekre figyelemmel indítványa szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés lényeges enyhítése indokolt. A védő hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazott kiutasítást I. r. vádlottal szemben, hiszen az eljárás során okiratokkal igazolták, hogy az I. r. vádlott édesanyja és testvére is Magyarországon él, így a kiutasítás alkalmazása esetén sérülne az I. r. vádlott családi élet tiszteletben tartásához való joga. Erre tekintettel a kiutasítás alkalmazásának a Btk. 59. § (4) bekezdés b) pontja szerinti törvényi feltétele hiányzik.
- [10] A fellebbezési nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője fellebbezésének írásban előterjesztett indokolását fenntartotta.
- sértett jogi képviselője a fellebbezési nyilvános ülésen előadta, hogy a I. r. vádlott által fizetett kimagasló jóvátétel lehetővé tette, hogy a sértett minden elérhető rehabilitációt igénybe vegyen, így mind fizikai, mind pszichés szempontból maradéktalanul felgyógyult. Hivatkozott továbbá ezzel kapcsolatban arra, hogy a cselekményt követően I. r. vádlott családja a sértettel rendszeresen kapcsolatot tartott, őt támogatta, így a sértett az I. r. vádlottnak megbocsátott a bűncselekmény elkövetése miatt.

- [12] Az eltérő minősítés érdekében bejelentett fellebbezés nem alapos, az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések alaposak.
- [13] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezné.
- [14] A törvényszék a tényállás felderítési feladatának maradéktalanul eleget tett, így a vád tárgyát képező lényeges releváns tényekre a bizonyítást a szükséges körben és mélységben felvette. Ennek során részben egymást támogató, részben pedig egymással ellentétes bizonyítékok kerültek beszerzésre. A törvényszék a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta, és az indokolási kötelezettségének teljes mértékben eleget téve az iratoknak megfelleltethető, logikus magyarázatát adta annak, hogy a tényállást miért I. r. vádlott nyomozás során tett védekezését elvetve, alapvetően sértett, sértett, és tanúk vallomása, valamint az igazságügyi orvosszakértői vélemények alapján állapította meg.
- [15] Nem osztotta az ítéltábla I. r. vádlott védőjének azon álláspontját, amely szerint az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg. Az ügyiratokból megállapíthatóan sértett a nyomozás során többszöri kihallgatása alkalmával sem tett olyan megjegyzést, amely szerint az I. r. vádlott csukott szemmel szurkálta, és a cselekményt szemtanúként észlelő egyéb tanúk sem tettek ilyen jellegű megállapítást. Ebből fakadóan nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor kizárólag a sértett tárgyaláson tett nyilatkozata alapján ezt nem tartotta megállapíthatónak.
- [16] Téves volt az a védői álláspont is, amely szerint az elsőfokú bíróság kategorikusan a közepes erőbehatast állapította meg és tekintette a minősítés alapjául a sértett sérelmére elkövetett bűncselekmény vonatkozásában, hiszen az elsőfokú ítélet 4. oldal utolsó bekezdése legfeljebb közepes erőt említ, míg a 14. oldal 2. bekezdésében írtak alapján közepes, vagy annál kisebb erőt vett figyelembe a törvényszék.
- [17] Az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ügyiratok tartalma alapján az elsőfokú bíróság ítéletének I. r. vádlott személyi körülményeire vonatkozó részét és tényállását az alábbiak szerint kiegészítette és helyesbítette:
- [18] I. r. vádlott romániai tartózkodási helyéül szolgáló ingatlan az I. r. vádlott tulajdonában áll, valamint az I. r. vádlott tulajdonát képezi az . szám alatti ingatlan is (nyomozati iratok 912/2. o.). Az I. r. vádlott édesanyja és testvére életvitelszerűen Magyarországon tartózkodik, édesanyja Magyarországon ingatlan tulajdonnal is rendelkezik, míg testvére tagja a Magyarországon bejegyzett és gazdasági tevékenységet folytató (nyomozati iratok 931-939. o.).
- [19] Az ítélet 3. oldal utolsó bekezdését a jogi indokolásba utalta.
- [20] Az ítélet 4. oldal utolsó bekezdésének az erőbehatastra vonatkozó azon megállapítását, hogy „legfeljebb közepes erővel”, mellőzte, és ezzel kapcsolatban a 14. oldal 4. bekezdés utolsó mondatát - amely az erőbehatast közepes, vagy annál kisebb erőben határozza meg - a tényállás részének tekintette.
- [21] A tényállás részének tekintette továbbá a 15. oldal 2. bekezdését és a 9. oldal 7. bekezdését.
- [22] Kiegészítette továbbá a tényállást azzal, hogy és sértettek I. r. vádlottnak megbocsátottak.
- [23] A fenti kiegészítésekkel és helyesbítésekkel a törvényszék ítélete a másodfokú felülbírálat alapját képezte.
- [24] A megalapozott tényállásból helyesen következtetett az elsőfokú bíróság I. r. vádlott bűnösségére, a cselekmény jogi minősítése azonban részben téves volt.
- [25] A törvényszék helyesen állapította meg I. r. vádlott bűnösségét az emberölés büntettének kísérletében, a jogi minősítéssel kapcsolatban kifejtett indokai e körben minden szempontból helyesek voltak, azokat a másodfokú bíróság maradéktalanul osztotta. Az elsőfokú bíróság I. r. vádlott által használt eszközökből, a támadott testtájékból, az elkövetés módjából és a sértettnek

ténylegesen okozott sérülésből helyesen következtetett arra, hogy az I. r. vádlott eshetőleg szándéka kiterjedt sértett életének kioltására.

[26] Nem osztotta azonban a másodfokú bíróság a törvényszéknek azt az álláspontját, amely szerint az I. r. vádlott cselekménye egyben garázdaság is minősül. I. r. vádlott azon magatartása, hogy a bántalmazta, illetve az, hogy néhány perc múlva a bár előtti területen több késszúrással megsebesítette sértettet ugyanis természetes egységnek minősül, azokat folyamatában, térben és időben nem elkülönülten követte el. Ezzel kapcsolatban helyesen hivatkozott a fellebbviteli főügyészség az átiratában arra, hogy az azonos helyen és időben, több részcselekménnyel megvalósított garázdaság természetes egység akkor is, ha az erőszakos magatartás több személy, vagy dolog ellen irányul (BH2019. 260.). Osztotta tehát a másodfokú bíróság azt az ügyészégi álláspontot, amely szerint I. r. vádlott cselekménysorozata egymással térben és időben összekapcsolódó részcselekményekből állt össze, ebből fakadóan az I. r. vádlott az emberölés büntettének kísérletét nem a garázdaság büntettétől elkülönülten, hanem azzal egyidejűleg valósította meg. Ezért a két bűncselekmény alaki halmazatban áll, amely azonban csak látszólagos, mivel a garázdaság büntette nem állapítható meg a súlyosabb büntetendő emberölés büntettének kísérlete mellett.

[27] Ezzel kapcsolatban megjegyzi az ítéletábra, hogy a garázdaság büntettének minősítése sem volt az irányadó tényálláshoz képest törvényes, hiszen az ítélet nem tartalmaz arra vonatkozóan megállapítást - és ilyen az ügyiratokban sem volt fellelhető -, hogy a -ban valamilyen szervezett rendezvény zajlott volna. Önmagában az a körülmény, hogy egy szórakozóhelyen került sor a garázdaság elkövetésre, még nem teszi megállapíthatóvá azt, hogy annak elkövetésére nyilvános rendezvényen került sor (BH2016. 297.). Ugyanakkor az irányadó tényállás szerint a sértett sérelmére megvalósított részcselekményt egy, az élet kioltására alkalmas eszközzel követte el. A Btk. 459. § (1) bekezdés 6. pontja szerint felfegyverkezve követi el a bűncselekményt, aki az ellenállás leküzdése vagy megakadályozása érdekében az élet kioltására alkalmas eszközt tart magánál. Így az irányadó tényállás alapján amennyiben megállapítható lenne I. r. vádlott által elkövetett garázdaság büntette, az a Btk. 339. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés d) pontja szerint - felfegyverkezve elkövetett - garázdaság büntettének minősülne. Ezen bűncselekmény büntetési tétele 3 évig terjedő szabadságvesztés, amely miatt a garázdaság büntetteként történő minősítésre nincs lehetőség az 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő emberölés büntette mellett, tekintettel arra, hogy a garázdaság büntettét csakis akkor lehet megállapítani, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósult meg.

[28] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság mellőzte I. r. vádlott cselekményének garázdaság büntetteként [Btk. 339. § (1) bekezdés, (2) bekezdés e) pont] is történő minősítését.

[29] Ami a büntetés kiszabásának felülbírálatát illeti, észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék bár két bűncselekményben állapította meg az I. r. vádlott bűnösségét, az ítélet rendelkező részében elmulasztotta a halmazati büntetésre történő utalást, azonban figyelemmel arra, hogy a másodfokú bíróság a vádlott cselekményének minősítéséből mellőzte a garázdaság büntettét, ezért ennek csupán a megállapítására szorítkozott.

[30] Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség átiratában hivatkozott, az emberölés büntette 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, így a büntetés kiszabása során irányadó középérték 10 év, amelytől alapvetően a bűnösségi körülmények alapján lehet eltérni.

[31] Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bűnösségi körülményekkel kapcsolatban az ítéletábra megállapította, hogy azok kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorultak. További enyhítő körülményként vette figyelembe a másodfokú bíróság - az elsőfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időre is figyelemmel - az időmúlást, ehhez kapcsolódóan azt, hogy I. r. vádlott hosszabb ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt, és mindvégig kényszerintézkedés hatálya alatt. További súlyosító körülményként értékelte, hogy az I. r. vádlott az emberölés büntettének kísérlete mellett látszólagos alaki halmazatban lévő másik bűncselekményt is megvalósított, míg mellőzte a súlyosító

körülmények köréből a sérelmére elkövetett cselekmény motiválatlanságát, valamint a cselekmény kitartó szándékkal történő elkövetését, hiszen ezek megállapítására nem volt ténybeli alap.

[32] Az így kiegészített és helyesbített bűnösségi körülményekre is figyelemmel helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, hogy I. r. vádlottal szemben a büntetési célok eléréséhez szükséges a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés alkalmazása, azonban az enyhítő körülmények nagyobb számára tekintettel indokolt a büntetés kiszabása során irányadó középértéktől a vádlott javára történő nagyobb mértékű eltérés. Ugyanakkor a másodfokú bíróság álláspontja szerint figyelemmel arra, hogy a garázdaság büntettként történő minősítés mellőzésre került, így I. r. vádlott bűnössége egy, kísérleti szakban maradt bűncselekményben került megállapításra, továbbá a sértetteknek nyújtott kimagasló jóvátételre is tekintettel, az I. r. vádlott vonatkozásában indokolt a Btk. 82. § (1) bekezdés, és (2) bekezdés b) pontja szerinti enyhítő rendelkezés alkalmazása. Ezért a másodfokú bíróság a I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 4 évre enyhítette.

[33] Osztotta az ítélőtábla I. r. vádlott védőjének azon álláspontját, amely szerint a kiutasítás alkalmazásával sérülne az I. r. vádlott családi élet tiszteletben tartásához fűződő joga. Az ítéletben megállapítottak alapján ugyanis a Magyarország területén jogszerűen tartózkodó I. r. vádlott hozzátartozói közül édesanyja és testvére is bejelentett magyarországi tartózkodási hellyel rendelkezik, és életvitelszerűen Magyarországon élnek. A kiutasítás alkalmazásának Btk. 59. § (4) bekezdés b) pontja szerinti korlátozása az Emberi Jogok Európai Egyezménye előírásán alapul, amelyet a magyar jogrendszerbe az 1993. évi XXXI. törvény 8. cikke emelt át. Eszerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy a magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák. E jog gyakorlásába a hatóság csak a törvényben meghatározott olyan esetekben avatkozhat be, amikor az egy demokratikus társadalomban a nemzetbiztonság, a közbiztonság vagy az ország gazdasági jóléte érdekében, zavargás vagy bűncselekmény megelőzése, a közegészség vagy az erkölcsök védelme, avagy mások jogainak és szabadságának védelme érdekében szükséges.” A családi kapcsolatok nem merülnek ki a családtagok anyagi helyzetét jellemző tényekben, elsődlegesen nem is anyagi jellegűek. A törvény alkalmazása az anyagi támogatásra nem szoruló, vagy a felelősségre vont személlyel anyagi kapcsolatban nem álló hozzátartozói kapcsolat védelmét is szolgálja (BH2007. 211.). Erre figyelemmel I. r. vádlott esetében a Btk. 59. § (4) bekezdés b) pontjára figyelemmel nincs helye kiutasításnak - az I. r. vádlottal szemben tíz évet el nem érő tartamú szabadságvesztés került kiszabásra -, ezért az ítélőtábla az erre vonatkozó rendelkezést mellőzte.

[34] Helytálló volt a fellebbviteli főügyészségnek azon észrevétele, amely szerint tévesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a magyar nyelvet nem ismerő tanúk kihallgatásával kapcsolatos tolmácdíjról akként rendelkezett, hogy azt az állam viselje, hiszen a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam csakis azt a bűnügyi költséget viseli, amely annak kapcsán merült fel, hogy a vádlott a magyar nyelvet nem ismeri. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a I. r. vádlottat a bűnügyi költség viselésére kötelező és az állam által viselendő bűnügyi költség összegét meghatározó rendelkezést megváltoztatta.

[35] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései a törvénynek megfelelőek voltak.

[36] A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla az eltérő minősítés érdekében bejelentett fellebbezést alaptalannak, az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést alaposnak ítélte, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[37] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság az erre történő megállapítást elmulasztotta, a másodfokú bíróság a Be. 451. § (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel megállapította, hogy a törvényszék ítéletét nyilvános tárgyalás alapján hozta meg.

[38] Mivel az elsőfokú ítélet meghozatalát követően az I. r. vádlott tartózkodási helye megváltozott, ezért a másodfokú bíróság az I. r. vádlott jelenlegi tartózkodási helyét megállapította.

[39] Az ítélőtábla a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet kihirdetése óta

- [40] I. r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.
Az elsőfokú eljárás során az elsőfokú ítélet lefordításával kapcsolatban, illetőleg a másodfokú eljárás során felmerült fordítói díjakkal kapcsolatban az ítéltábla a Be. 613. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontjára is, megállapította, hogy azt az állam viseli.
- [41] Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

Szeged, 2021. január 21.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Nagy Erzsébet s.k.
előadó bíró

. Halász Edina s.k.
bíró

A Szegedi ítéltábla Bf.II.212/2020/34. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.308/2019/69. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerős*.

Szeged, 2021. január 21.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő